

24 UR MOLITVE IN POSTA ZA DOMOVINO

23. in 24. junij 2014

Sodelujmo v 24-urni molitveni verigi

WWW.NASADOMOVINA.SI, WWW.NASADOMOVINA.SI

KAZALO

I. Molitvena veriga za domovino	3
II. Molitev in post za domovino 2014 pod geslom <i>Domovina – mati, ki povezuje</i>	4
III. Molitvena ura za domovino	20
IV. Posvetitev Mariji	31
V. Molitev za domovino	32

Knjižico je pripravila iniciativna skupina za molitev in post za domovino.
Devetdnevnic je pripravil Primož Krečič, molitveno uro Bogdan Kolar.
Devetdnevnic je uredila in lektorirala Urška Baloh.
Odgovarja Primož Krečič v imenu Inicativne skupine za molitev in post za domovino.
Grafična priprava: ART32 d.o.o., Novo mesto

Naklada: 1000 izvodov
Ljubljana, junij 2014

Več tekstov s to tematiko dobite na spletni strani www.nasadomovina.si.

I. Molitvena veriga za domovino

Molimo skupaj za domovino! Povežimo se v molitveno verigo za naš narod in Slovenijo.

Naš letošnji skupni cilj je na dan pred praznikom dneva državnosti vzpostaviti 24-urno nepretrgano molitveno verigo za domovino. Povabljeni smo, da v ta namen molimo vsaj 15 minut. Veriga se bo začela v ponedeljek, 23. junija 2014, ob 18.00 in se končala v torek, 24. junija 2014, ob 18.00. Pobudi se lahko pridružite tako, da se vpišete v seznam na spletni strani www.nasadomovina.si. Pomagajmo si, da nas bo čim več in povabilo posredujmo naprej po socialnih omrežjih!

Hvala za sodelovanje in Bog blagoslovi našo domovino Slovenijo!

*Iniciativna skupina
za molitev in post za domovino*

II. Molitev in post za domovino 2014 pod geslom *Domovina – mati, ki povezuje*

Uvod

Za rdečo nit letošnje devetdnevnice ter dneva molitve in posta za domovino smo izbrali geslo *Domovina – mati, ki povezuje*. V naši domovini smo pogosto zelo razdeljeni in včasih kar sovražno nastrojeni, zato se med seboj težko pogovarjamo in urejamo skupne zadeve. Ideologije zadnjih stoletij in sebično potrošništvo so še poglobili razdore in medsebojno oddaljenost. Z molitvijo, postom in pokoro želimo ustaviti zlo razprtij in nezanimanja ter priklicati povezovalno milost Svetega Duha. V njegovi moči bomo zopet vzpostavljali skupne vezi, se poslušali, si odpuščali, zdravili stare rane in predsodke. Namesto babilonskega stolpa in razdeljenosti bo nastopila živa binkoštna skupnost. Dar Svetega Duha bo zavel med nami in nam vlil poguma za gradnjo novega mesta, kjer bomo dobili pristen življenjski prostor in dostojanstvo. To milost si moramo izprositi in se ji odpreti z naporom posta, odpovedi in v zaupanju. Naj Gospod obilno blagoslavlja naša prizadevanja in odpira srca vseh ljudi dobre volje, da bodo zahrepenela po tem tako potrebnem daru.

Primož Krečič

Gradivo za devetdnevnico v času med 16. in 24. junijem 2014

- 1. dan: Ustvarjeni smo kot osebe v domovini – ponedeljek, 16. junij 2014**
- 2. dan: Lažna podoba življenja – torek, 17. junij 2014**
- 3. dan: Suženjstvo in osvoboditev – sreda, 18. junij 2014**
- 4. dan: Nezrelost za življenje v svobodi – četrtek, 19. junij 2014**
- 5. dan: Božji Sin je prejel svojo domovino na zemlji – petek, 20. junij 2014**
- 6. dan: Milost za novo domovino – sobota, 21. junij 2014**
- 7. dan: Človeštvo mora stopiti na pot duhove prenove – nedelja, 22. junij 2014**
- 8. dan: Klic iz razdeljenosti v domovini – ponedeljek, 23. junij 2014**
- 9. dan: Sveto mesto, Novi Jeruzalem – torek, 24. junij 2014**

Ponedeljek, 16. junij 2014, 1. dan devetdnevnice

1. Ustvarjeni smo kot osebe v domovini

Uvod

Bog je človeka ustvaril kot osebo, ki je v odnosu. *Sveto pismo* pravi, da smo ustvarjeni po podobi in življenju Svete Trojice, ki je skupnost oseb v odnosu. Tudi ljudje se zato moremo uresničiti, kolikor smo v odnosu. Pri tem nam pomagata osebn(ostn)a različnost ter dopolnjevanje moške in ženske narave. Pomembno je, da smo odprti za darove drugih in da se tudi sami podarjamo.

Na začetku so poleg skupnosti vzpostavljene vezi, ki se odražajo na vseh ravneh našega življenja: v družini, med sorodniki in prijatelji, v lokalni skupnosti in v župniji, pa tudi širše. Pri tem imajo družina in prijateljstva poseben pomen. V njih se po ljubezni in naklonjenosti podarjamo drug drugemu. Ob družini in prijateljstvih ne smemo spregledati okolja, kjer so naše korenine in dom. V našem slovenskem jeziku to okolje imenujemo domovina. *Sveto pismo* pravi, da je Bog ustvaril človeka in ga postavil v Edenski vrt. To je bila njegova zemeljska domovina. V domovini se moremo celovito uresničiti kot osebe, biti sprejeti in istovetni s tem, kar smo, ohraniti živ spomin in se odpreti drugim. Domovina je kraj očeta in matere, kjer smo ljubljani in zavarovani; domovina je zemlja in prostor otroštva; je kraj praznika in kraj bolečine ter slovesa. Domovina je tudi spodbuda za zvestobo in vero, ki jo prejemo po milosti družinskih korenin. Domovina je tako del nas, način našega življenja, jezika, kulture, navad, ... Bog nas je postavil v to domovino, da bi v njej rasli kot osebe, se bogatili in si pomagali. Z življenjem v njej se pripravljamo na prehod k novi, večni domovini.

Prošnje

Nebeški Oče, ustvaril si nas po svoji podobi in sličnosti, da bi prebivali v svetu in te slavili. S prošnjami se zato obračamo k tebi.

1. Prosimo te za Cerkev, da bi povsod oznanjala, da si nas ti ustvaril in nas poklical, da bi živeli in se uresničili v domovini.
2. Za državne voditelje, da bi skrbeli za vsestranski razvoj domovine in vseh njenih prebivalcev.
3. Poglobljaj v nas zavest, da smo iz ljubezni ustvarjeni za ljubezen in nas odpiraj za sprejemanje naših bližnjih v vsem, kar so.
4. Pomagaj nam ceniti jezik, kulturo in domovino vsakega človeka, posebej še tistih, ki so drugačni od nas.
5. Spomni se naših pokojnih, ki so nam podarili življenje v tej domovini.

Nebeški Oče, hvaležni smo, ker si prisluhnil našim prošnjam za domovino, v kateri smo doma in nas povezuje. Usliši jih po Kristusu našemu Gospodu.

Torek, 17. junij 2014, 2. dan devetdnevnice

2. Lažna podoba življenja

Uvod

Hudobni angeli so se uprli Bogu in želijo ljudi odvrniti od Božje poti. Tisti, ki jim nasedejo, se zaprejo v vrtiček sebičnosti in mislijo, da bodo izpolnjeni z lastno močjo. Hudobni duh je nevoščljiv tako zaradi dostojanstva, ki ga je Bog dal človeku, kot tudi zaradi odnosov, zato jih želi razbiti in človeka osamiti. Zavaja ga z lažnimi in zavajajočimi obljubami, da bo srečen, če bo sam in se ne bo oziral na druge in na Boga. Sodobni čas diha tovrstno miselnost, ki jo je francoski pisatelj in filozof izrazil z

mislijo, da smo pekel ljudje.¹ Potrošniška miselnost, ki je vseprisotna v zahodnem svetu, je usmerjena v zadovoljitev posameznika z dobrinami, odnosi, užitki in potovanji. Ljudi je strah drugih, umikajo se v svoj svet in družbo; mislijo, da bodo lažje živeli, če bodo sami.

Ko sta prva človeka zavrnila Božji predlog življenja v skupnosti in se postavila na njegovo mesto, se je porušil prvotni raj. Znašla sta se sama in nezavarovana. V okolju se nista znašla. V svojem potu sta obdelovala zemljo in skrbela za otroke. Namesto sprejetosti in sobivanja je prišla nevoščljivost in hudobija. Kajn je umoril Abela in se začel opravičevati, da ni njegov varuh. Začel je begati in iskati domovino svojega srca, pa je ni našel. Bog je dopustil kazen vesoljnega potopa, ki je prizadela tudi naravo. Babilonci so v svojem napuhu hoteli zgraditi stolp do neba in se postaviti na Božje mesto, toda pri tem delu so se razšli, ker se niso več razumeli. Med seboj se niso več znali pogovarjati.

Izkušnja prvega greha in njegove posledice se nadaljujejo do današnjih dni. Prisotne so pri posameznikih in v skupnostih, kjer veje duh sovraštva, nevoščljivosti in nezanimanja. Nekateri že tu na zemlji doživljajo pekel, si škodujejo ali se ignorirajo. Hudobija se kaže pri ločitvah, v sporih, razhajanjih in vojnah. Težko je živeti v okolju, kjer prevladuje zlo in se nanj ljudje kar navadijo.

Prošnje

Nebeški Oče, ustvaril si nas po podobi Svete Trojice in nam dal poslanstvo, da te slavimo. Pogosto se upiramo tvojim načrtom, zato smo razočarani in utrujeni. Prosimo te, da prisluhneš našim prošnjam.

1. Usliši nas, ko te prosimo za dar odrešenja in osvoboditev od negativnih odnosov v naši domovini.
2. Varuj in vodi služabnike Cerkve, da bodo uresničili svoje poslanstvo povezovanja in usmiljenja v družbi, ki nas obdaja.
3. Daj nam svojega Duha, da se bomo bolj odločno borili proti hudobiji in ne bomo nasedali njenim pastem.

---

¹ Misel je zapisal Jean-Paul Sartre v eksistencialistični drami z naslovom *Za zaprtimi vrati* (1944).

4. Naj pogosto premišljujemo tvojo Besedo, da se bomo na zlo odzivali z dobroto.
5. Pomiri vojne, spomni se tistih, ki trpijo zaradi sovraštva, ločitev, hudobije in krivic.

Nebeški Oče, zahvaljujemo se ti, ker si slišal naše prošnje za osvoboditev od zla in razdeljenosti. Daj nam moči, da bomo živeli kot tvoji posinovljeni otroci v Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki živi in kraljuje vekomaj.

Sreda, 18. junij 2014, 3. dan devetdnevnice

3. Suženjstvo in osvoboditev

Uvod

Bog je poklical Mojzesa na Kaldejskem in mu naročil, naj gre v novo domovino Palestino. Obljubil mu je, da ga bo spremljal in blagoslavljal njegovo delo. Abraham je sledil Božjemu klicu in postal začetnik novega izvoljenega ljudstva. V času hude suše so prišli izraelski rodovi v Egipt in bili deležni pomoči po zaslugi od bratov prodanega Jožefa. Ustvarili so si življenje med egiptovskim ljudstvom in ohranili svojo vero, navade in spomine. Ko so prišli drugi faraoni, so jih potisnili v suženjstvo. Morali so delati za Egipčane in pri velikih gradnjah prenašati najtežja bremena. Obenem so ukazali judovskim babicam, naj pomorijo vse dečke, ki so se rodili. Življenje je postalo neznosno in izhoda niso več videli. Nemočno so gledali v nebo in klicali na pomoč k Bogu njihovih očetov. Tedaj je Bog, ki je obljubil Abrahamu, da ga bo varoval, poklical moža Mojzesa, ki je bil vzgojen na egiptovskem dvoru, naj svoje ljudstvo odpelje nazaj v domovino očetov. Mojzes se je prestrašil tako velike, skoraj nezaslišane zahteve, vendar je Boga ubogal in jo izpeljal v njegovi moči.

Ključni moment osvoboditve iz egiptovskega suženjstva je bila daritev jagnjeta, ki je predstavljala žrtev in dar za novo življenje. Kjer so bila

vrata pomazana s krvjo jagnjeta, tam ni bilo morilske šibe angela. Faraon je na koncu pustil in izraelski rodovi so lahko zapustili Egipt, vendar se je nato premislil in šel z vojsko za njimi. Izraelci so doživeli čudež, saj se je morje umaknilo in so mogli po suhem prečkati veliko razdaljo, Egipčani pa so utonili v morju, ki se je vrnilo na svoje mesto. Izraelci so bili osvobojeni in Bog jim je po Mojzesu dal zapovedi ter postavbo za urejeno in odgovorno življenje. V svojih srcih so še vedno ostali nesvobodni. Upirali so se naporu za osvoboditev in niso bili pripravljeni sprejeti žrtve, ki je bila za to potrebna. Štirideset let so zato blodili po oazah v puščavi in šele naslednja generacija je zbrala pogum, da je pod vodstvom Jozueta osvojila deželo očetov. Veliki Božji poseg pri osvoboditvi je ostal globoko zapisal v spominu in veri ljudstva. S prazniki in molitvami so ga vedno znova oživljali in se nanj sklicevali.

Prošnje

Nebeški Oče, poklical si Mojzesa, da je stopil na pot rešitve svojega ljudstva. Tudi nam želiš, da bi živeli v svobodi in se polno uresničili. Poslušaj naše prošnje!

1. Prosimo te za tiste, ki so postali sužnji različnih zasvojenosti. Daj, da bi stopili na pot svobode in zopet našli svoje poslanstvo.
2. Naj bo tvoja Cerkev glasnica svobode in ne pozabi Jezusove posebne skrbi za male in uboge.
3. Razsvetli državne voditelje, da bodo delali za celovit razvoj in uresničenje vseh državljanov.
4. Pomagaj zatiranim in nesvobodnim narodom, da bi prišli do svobode in resničnega miru.

Nebeški Oče, zahvaljujemo se ti, da nam vedno pripravljaš rešitev. Hvala za vsa velika dela, ki si jih storil v naši osebni in skupni zgodovini po Kristusu našem Gospodu.

Četrtek, 19. junij 2014, 4. dan devetdnevnice

4. Nezrelost za življenje v svobodi

Uvod

Izraelci so prišli v deželo očetov in tam vzpostavili skupno življenje ter upravo. Začel se je razvoj, vzpostavljati so se začeli blaginja, kultura, bogoslužje in diplomacija. Hiter napredek jim je zamračil um in spomin. Začeli so se utapljati v dobrinah in pozabili, da so bili njihovi očetje sužnji v Egiptu in da se je za svobodo treba neprestano truditi, poglobljati vero v Boga, ki jih je rešil in mu zaupati. Poganskim božanstvom so postavljali templje in Jahveja niso več častili z nerazdeljenim srcem.

V moralnem in duhovnem propadu je začela propadati tudi država, ki se je razdelila na dva dela. Kot poraženi begunci so odšli v asirsko in babilonsko ujetništvo. Dežela je bila oropana, tempelj porušen. Preroki so zaman opozarjali na to, kar se bo zgodilo, zato so doživljali nasprotovanja in mučenja. Čas nesreče in kazni jim je pomagal, da so premislili, kaj se je zgodilo, se kesali in poglobili vero. S tem so se pripravljali na spreobrnjenje in očiščenje vere ter naroda. Bog je navdihoval njihovo duhovno rast. Mnoge preroške in modrostne knjige v *Svetem pismu* govorijo o živem hrepenenju po vrnitvi v domovino. Spominjali so se Siona in templja ter blagoslova, ki so ga bili deležni.

Prošnje

Nebeški Oče, izvoljeno ljudstvo je v času blagostanja pozabilo na tvojo postavo in njene nasvete. Izgubili so državo, morali so zapustiti domovino in hlapčevati tujcem. Usliši naše prošnje!

1. Usmili se vseh, ki so postali sužnji sebičnega grabljenja stvari. Pomagaj vsem, ki iščejo delo in prostor za življenje v naši domovini.

2. Naj bo Cerkev glasnica svobode in ne pozabi Jezusove skrbi za male, reveže in otroke.
3. Razsvetli državne voditelje, da ne bodo iskali sebičnih koristi, ampak bodo delali za celovit razvoj vseh državljanov.
4. Obudi preroke, da nas bodo vodili k rešitvam iz težkega stanja.
5. Okrepi našo vero, da ti bomo vedno zaupali in v tebi našli prijetno bližino.
6. Pomagaj staršem, da bodo otroke vzgajali za pošteno in odgovorno življenje.

Nebeški Oče, zahvaljujemo se ti, da nam pripravljaš rešitev. Hvala za vsa velika dela, ki jih navdihuješ v naši domovini. Naj bomo tvoji sodelavci pri zavzemanju za svobodo in odgovornost po Kristusu našem Gospodu.

Petek, 20. junij 2014, 5. dan devetdnevnice

5. Božji Sin je prejel svojo domovino na zemlji

Uvod

Po vrnitvi iz babilonskega suženjstva, ki so ga Judje razumeli kot Božje delo in poseg, so obnovili versko in narodno življenje. Vzpostavili so trdne vezi in kljubovali vedno hujšemu nasilju grške kulture ter poganškega verovanja. Nekateri so šli celo v gverilo in pripravili upor. Podobno je bilo tudi v času rimske okupacije. Med Izraelci so bile tedaj različne struje, ki so poudarjale pomen izpolnjevanja postave in skupnega življenja. V preroški misli se je vse bolj kazala napoved prihoda mesije, ki bo (politični) osvoboditelj in odrešenik. Nekateri so odšli v puščavo, da se ne bi umazali s pokvarjenim svetom. Človeška zgodovina je vrh dosegla z dejstvom, ko se je v preprosti družini iz Nazareta rodil Jezus, ki je bil po angelu razodet kot Božji Sin. Rodil se je v Betlehemu, ker je bil njegov adoptivni oče Jožef iz Davidove rodovine. Božji otrok je bil že od

začetka deležen nasprotovanja, zato se je moral roditi izven kraja v pastirskem zavetišču. Evangelist Matej poroča, kako je v bližini Betlehema kralj Herod iz strahu pobil mnogo malih dečkov. Jezusa so starši rešili po sporočilu angela in odšli z njim v Egipt. Tam so bili nekaj let begunci.

Po smrti kralja so se vrnil v domovino in se naselili v Nazaretu, ki je postal njegov domači kraj. Tam je odraščal, rasel v modrosti in milosti ter skupaj s svojim krušnim očetom opravljaj poklic tesarja. Postopno je odkrival skrivnost osebne poti in se pripravljaj na poslanstvo, da bo žrtev, Jagnje Božje, podarjen za odrešenje in osvoboditev človeštva. Ljudje bodo po njem rešeni (pre)moči zla in bodo zopet polno zaživeli v medsebojni slogi ter pomoči.

Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani in smrt na križu predstavljata sestop Boga v brezdanje globine greha in smrti. V teh trenutkih je doživljaj in se soočal z grehom sveta, ki ga je v svoji zvestobi Očetu spremenil v dar za novo življenje. Dogodek velike noči pomeni rojstvo novega človeka, ki je oseba v živem odnosu s seboj, drugimi in z Bogom.

Prošnje

Nebeški Oče, večnega Sina si poslal v človeku Jezusu iz Nazareta, da nam je razodel globine Božjega življenja in nas odrešil. Zato poslušaj tudi naše prošnje.

1. Prosimo te za Cerkev, da bi se živo zavedala, da je na svetu zakrament in srednica Jezusovega odrešenja.
2. Za državne voditelje, učitelje, novinarje in kulturnike, da bi v Kristusu videli pot odrešenja in pričevali zanj.
3. Vodi nas k spreobrnjenju, da bomo spoznali tvojo milost in z njo sodelovali.
4. Za mlade, da ne bi nasedali razširjeni črnogledosti in bi v Kristusu našli upanje ter izpolnitev najglobljih hrepenenj svojega življenja.
5. Prosimo te za bolnike in za vse, ki trpijo, da bi se v težkih trenutkih oklenili Kristusa, ki je njihovo bolečino že (pre)trpel.

Oče, hvala za tolikšna znamenja, ki nas vabijo, da bi se odločili za bolj

modro, živo in odgovorno življenje v naši domovini po Kristusu, našem Gospodu.

Sobota, 21. junij 2014, 6. dan devetdnevnice

6. Milost za novo domovino

Uvod

Jezus je vstal od mrtvih s poveljano človeškostjo. Po prikazovanju učencem je šel v nebesa in poslal Svetega Duha, da bi bil prisoten na nov način in bi gradil življenje oseb ter skupnosti, ki je Cerkev. Apostoli so skupaj z Marijo vztrajali v molitvi in čakali na prihod Svetega Duha, da bi odpravil njihov strah in jih okrepil za sprejem Jezusove ljubezni, ki je šla do konca. Ko je prišel Sveti Duh, jih je povezal in uglasil med seboj, da so se razumeli, čeprav so govorili različne jezike. Namesto babilonskega stolpa, kjer so se ljudje razšli, se je rodila nova jeruzalemska skupnost bratov in sester. V njej je bil prostor za vse: tam so bili sužnji in svobodni, črni in beli, moški in ženske. Sveti Duh jim je pomagal, da so ustvarili kulturo novih odnosov, da so z Jezusovim pogledom gledali drug na drugega in si med seboj pomagali. Posebno pozornost so namenili ubogim in malim. Tisti, ki so imeli več dobrin, so jih prodali in jih darovali pomoči potrebnim. Kljub preganjanju so bili pripravljene živeti po Jezusovem nauku in uresničevati njegovo ljubezen. Tudi kasneje so bile v Cerkvi skupnosti, ki so gojile pristno krščansko življenje.

Sveti Duh tudi danes ustvarja nove binkošti, da verniki živijo iz zakramentov krsta in birme, se spreobračajo in Jezusove besede vzamejo zares. Cerkev na mnogih krajih doživlja duhovni preporod. Ljudje prehajajo iz smrti v življenje, rojevajo se nove binkoštni skupnosti. Kristjani postajajo dejavni v svetu, čeprav jim le-ta nasprotuje. Čeprav so na svetu popotniki, je ljubezen do domovine pomembna dolžnost, ker razširja družinski prostor. Prav tako je pomembna izkušnja nove domovine, ki bo trajna in dokončna.

Prošnje

Nebeški Oče, tako kot apostoli in Marija tudi mi pričakujemo prihod Svetega Duha in nove binškošti. Okrepi nas v molitvi in usliši naše skupne prošnje!

1. Prosimo te za Cerkev, da bo z večjo vnemo in bolj goreče klicala Svetega Duha.
2. Da bi se voditelji ljudstva in drugi odgovorni zavedali pomena vsega, kar povezuje in odpravljali razdore ter ločitve med posamezniki in v družbi.
3. Za naše družine, da bi dajale topel dom otrokom in se zatekale k izviro ljubezni v Jezusovi daritvi.
4. Da bi redovniki in druge skupnosti pričevali za lepoto skupnega življenja v Jezusovem Duhu.
5. Pomagaj umetnikom, da bi njihove umetnine presevale Božjega Duha in odpirale ljudi k presežnemu.

Nebeški Oče, hvala, ker nam daješ Svetega Duha, v katerem moremo živeti novo življenje bratov in sester. Naj se to vedno bolj čuti tudi v naši domovini po Kristusu našem Gospodu.

Nedelja, 22. junij 2014, 7. dan devetdnevnice

7. Človeštvo mora stopiti na pot duhove preнове

Uvod

Idealna podoba prve Cerkve se je morala vedno znova soočati z nasprotovanjem, tako v lastnih vrstah, ko je prihajalo do napadov in so se pojavljala krivoverstva, kot tudi v drugih težavah. Knjiga Razodetja govori o zmaju, ki ogroža ženo, da se mora pred njim umakniti v puščavo. Ob

askezi in molitvi, ob delu in kulturi se je začelo spreminjati tkivo evropskih narodov. Po oznanjevanju Cerkve in ob Marijinem liku je Kristus stopil na mnoga področja osebnega in družbenega življenja. Iskrena in prava vera je povezala in še povezuje ljudi v živo skupnost, izprijena vera pa ločuje in gradi sektaštvo.

Zmaj neutrudno išče žrtve in mnogi mu nasedajo. Množice in kultura se izmikajo »puščavi« in ženi, ki se bori z zmajem. Odločajo se za češčenje velike hotnice in najrazličnejše užitke. Svet je prepleten s skrbjo za ekonomijo in politiko, pozablja pa na medsebojno pomoč in na ljudi, še posebej na uboge in tiste, ki si ne morejo sami pomagati. Posledice sebičnega ravnanja so podnebne spremembe, onesnaženo okolje, naraščanje števila ubogih in zavračanje življenja v obliki t. i. »kulture smrti«. Morda se je prvič v zgodovini svet znašel v položaju, ki je v bistvu kriza človeka in njegovega odnosa z Bogom. Zaradi sebičnega hlastanja po dobrinah in dobičkih nastajajo vojni spopadi. Številni ljudje zaradi pritiskov in neugodnih okoliščin postanejo begunci ali pa zaslužek začnejo iskati v tujih, včasih precej oddaljenih deželah. Klic po spreobrnjenju, pokori in novem začetku postaja vse bolj jasen.

Prošnje

Nebeški Oče, tvoj Sin je vzpostavil skupnost učencev in jim povedal, da niso od tega sveta. Prosimo te, da bi tudi mi znali živeti ta dvojen odnos (to je »biti v svetu in obenem ne od tega sveta«) in prisluhni našim prošnjam.

1. Prosimo te za Cerkev in kristjane, da se ne bodo prilagajali mišljenju in navadam tega sveta, ampak ga bodo spreminjali z novim duhom ljubezni in resnice.
2. Pomagaj zakoncem, vzgojiteljem in duhovnikom, da se bodo ob Mariji in tvojemu Sinu podali v boj z zlom in širili izkušnjo Jezusove zmage nad smrtjo.
3. Daj, da se bomo bolj pogosto podali v »puščavo« in krepili svojega duha s postom, molitvijo in pokoro.
4. Pomagaj vsem, ki si prizadevajo za kulturo življenja in ne nasedajo prefinjenemu delovanju zla, ki širi kulturo smrti.

5. Potolaži trpeče in obupane starše zaradi otrok, ki so zapustili vero ter temeljne krščanske in družinske vrednote.

Nebeški Oče, hvala za vse trenutke »puščave« in zavetja, kjer se bomo z Marijo pripravljali na življenje v ognju nasprotovanja po Kristusu našem Gospodu.

Ponedeljek, 23. junij 2014, 8. dan devetdnevnice

8. Klic iz razdeljenosti v domovini

Uvod

Naša domovina diha s krščanskimi pljuči že več kot tisoč let. V tem času se je evangelijska misel ukoreninila v načinu življenja, navad, kulture in miselnosti. Krščanska vera je bila skozi zgodovino močan povezovalec in ohranjevalec naroda. Ljudje so doživeli množične bolezni, potrese, turške napade in druge oborožene napade. V narodni zgodovini žal poznamo tudi težke trenutke izdaj in nesloge, ko so bili sebični interesi bolj pomembni od skupnega dobrega. Kot majhen narod smo bili vedno v nevarnosti, da prevladata malodušje in kompleks manjvrednosti. Duhovnega naboja je bilo vedno dovolj, da smo zdržali preizkušnje in prišli do samostojne države.

V zadnjih stoletjih je nastala resna in globoka ideološka ločitev duhov, ki je nudila podlago za kasnejšo državljansko vojno in delitev, ki traja še v današnjem času in jo nekatere politične elite spretno izkoriščajo. Tudi zato se bomo iz obstoječe finančno-gospodarske krize težko izkopal. V naši domovini imamo veliko znanja, smo delavni, toda življenje ne steče, ker nam manjka skupnega duha in vrednot.

Mnogi ljudje so zapustili Boga in so se oklenili različnih ideologij ter malkov ali pa so do vsega postali ravnodušni. Ko opazujemo nemoč, utapljanje v materialnih dobrinah ter užitek, pristajanje na hudobijo vseh vrst in

razbitost oseb, odnosov in družin, se sprašujemo, kdaj se bo iz tega stanja razvil krik po rešitvi in pomoči. Skupna domovina in pozitivna izkušnja nas spodbujata, da z molitvijo, postom in pokoro začnemo odpravljati zlo in se odpremo možnostim za nove rešitve in povezave. Tako se bomo združili v Božjem Duhu in klicali na vse blagoslov in ne prekletstva, da ne bo sosed vrag, ampak brat in prijatelj. Skupni (zgodovinski) spomin kliče po ozdravitvi, saj je pogosto še potlačen ali potvorjen.

Prošnje

Nebeški Oče, postavil si nas v to domovino, da bi živeli v slogi, se bogatili in si pomagali. V skupnih prošnjah te prosimo, da nam prisluhneš in nam pomagaš.

1. Daj Cerkvi modrosti in poguma, da bo tudi za ceno preganjanja in trpljenja ostala blizu ljudem in jim posredovala moč Jezusovega odrešenja.
2. Vzbudi med nami dobre voditelje, ki se bodo nesebično predali delu za razvoj in povezovanje skupnosti.
3. Spreobrne vse, ki so zvezani z ideološkim sovraštvom in delujejo v škodo drugih ter celotne družbe.
4. Ozdravi naš zgodovinski spomin, da se bomo v miru in brez nasilja pogovarjali o naši (pol)pretekli zgodovini.
5. Okrepi nam vero v tvojo ljubezen in previdnost, da bomo z močnim upanjem premagovali medsebojne zapreke in težave.

Nebeški Oče, hvala ker si nas varoval in spremljal v zgodovini. Še naprej nas podpiraj in blagoslavljal našo domovino po Kristusu našem Gospodu.

Torek, 24. junij 2014, 9. dan devetdnevnice

9. Sveto mesto, Novi Jeruzalem

Uvod

Ko zahaja čas, ki je postavil v središče posameznega človeka in njegov razum ter čustva in uživaštvo, se vedno bolj kaže podoba drugačnega življenja, ki bo zgrajeno na osebi in skupnosti. Knjiga Razodetja napoveduje prihod novega Jeruzalema, svetega mesta, ki bo odrešene vernike zbralo v novi skupnosti. Sveto mesto je cilj, kamor je usmerjeno celotno človeštvo. Namesto stare hotnice, ki je zavajala in pogubljala svoje otroke, prihaja nova skupnost, ki je kot nevesta nad ženinom Kristusom. Novi Jeruzalem ima ženski značaj, je kot maternica, ki poraja življenje in vse zavaruje; je kraj intimnosti in miru. To mesto je zgrajeno po načrtu Božje modrosti in človeško povezuje z Božjim. V njegovem središču je zmagoslavno jagnje, Kristus, ki je premagal človeško zlo in vzpostavlja nove odnose. Kristus povezuje vse ljudi in tudi vsa nasprotja.

Sveto mesto je predpoda nove skupnosti v naših mestih in krajih. Če smo doslej vlekli vsak na svojo stran ter se skušali čim bolj odmakniti od Kristusa, nas to novo mesto vabi k celovitemu skupnemu življenju, kjer bodo vsi ljudje ovrednoteni, vredni in si bodo med seboj pomagali. Po svetem mestu bo ostal tudi nov odnos do okolja in narave. Kolikor bomo v naših krajih gradili nove odnose in kulturo ob odrešeni ljubezni Jezusa Kristusa, toliko bodo le-ti postali predpoda bodočega mesta, novega Jeruzalema, tiste domovine, ki nas čaka v nebesih.

Prošnje

Nebeški Oče, sveti Janez je v Kristusovem Duhu že videl bodoče sveto mesto, novi Jeruzalem, ki prihaja na zemljo kot nova oblika skupnega življenja. Tudi mi ga želimo živeti in uresničiti, zato poslušaj naše prošnje!

1. Prosimo te za Cerkev, da bi s svojimi molitvami, zakramenti in pastoralnim delom povezovala vse ljudi v naših krajih.
2. Da bi se voditelji v družbi in gospodarstvu zavedali, da ti vodiš zgodovino in želiš, da bi naša mesta in vasi uredili po tvoji modrosti.
3. Daj nam poguma, da bomo odgovorno sodelovali pri razvoju skupnega dobrega in ga usmerili v korist širše skupnosti.
4. Razsvetli mislece in ljudi dobre volje, da ne bodo več govorili o ločitvi vere in življenja, ampak ju dejavno povezovali za izgradnjo nove družbe.
5. Da bi mladina odvrгла črnogledno miselnost in postala prva znanilka nove kulture v naši domovini.

Nebeški Oče, hvala za pomlad življenja, ki jo pripravljaš v našem času in v naših krajih. Poveži nas in nam pomagaj, da bomo gradili novi Jeruzalem, v katerem bo v središču tvoj Sin, Jezus Kristus, ki živi in kraljuje vekomaj.

Primož Krečič

III. Molitvena ura za domovino

(P.: prvi molivec; V.: vsi)

P.: Gospod, dal si nam, da živimo v raju pod Triglavom. Naša domovina je lepa. Živimo v deželi tisočerih možnosti in tudi nas si obdaril s številnimi talenti.

V.: V marsičem smo razočarani nad državo, državnimi voditelji, pa tudi nad Cerkvijo. Med seboj smo skregani. Veliko podjetij je propadlo, množica ljudi je brez dela. Država je zadolžena. Čutimo se negotove.

P.: Ti si z nami vse dni do konca sveta. Ti si z nami v vseh življenjskih položajih. – Kako naj v teh okoliščinah, v katerih smo se znašli, živimo? Gospod, kaj pričakuješ od nas? Kaj nam po vsem, kar se dogaja, sporočaš?

V.: Tudi kristjani smo pogosto utrujeni in naveličani. Nimamo poguma, da bi postali odgovorni za skupno življenje in se rajši umikamo v zasebnost.

P.: Gospod, zakaj smo tako mlačni? Zakaj sicer o tebi veliko vemo, a v nas pogosto ni gorečega srca in ljubezni do Tebe? Zakaj so naši obrazi žalostni, kot da smo neprestano na pogrebu?

V.: Pogosto v molitvi in pri maši govorimo eno, v vsakdanjem življenju pa Nate pozabljamo. – Govorimo o poštenosti, a v nas je tudi pohlep. Govorimo o veri, a se bojimo prepustiti tvoji milosti, bojimo se, da se zgodi tvoja volja.

P.: Jezus, po pomnožitvi kruha v puščavi, so te ljudje hoteli postaviti za kralja. Tega nisi sprejel. Umaknil si se. Tudi učence si »primoral«, da so šli proč in izgubili priložnost, ki jo je obetalo pozitivno javno mnenje.

V.: Nekateri menijo, da se moramo vrniti h krščanskim vrednotam, ker so le-te koristne in povezovalen dejavnik v družbi. – Zakaj bi sledili in se prilagodili pravilom, ki v družbi niso sprejeta in so pogosto zaničevana? Mar nismo lahko dobri ljudje tudi brez jarma, ki nam ga nalaga Cerkev?

P.: Mnogi Cerkev doživljajo kot okostenelo ustanovo, ki moralizira in nima posluha za človeka v stiski. Mnogi govorijo, da Cerkev zatira in izkorišča človeka, predvsem nevedne in uboge ljudi.

V.: Gospod, daj da bomo kristjani vedno bolj sol zemlje in luč sveta. Naj pomagamo vsakemu človeku, ki ga srečamo, da ob spoznanju Tebe odkrijejo samega sebe. Naj bodo škofje in duhovniki pospeševalci delovanja Tvoje milosti!

P.: Sv. Anton Veliki (puščavnik), sv. Benedikt (iz Nursije), sv. Sholastika in mnogi drugi sveti možje in žene so okoli sebe zbirali skupnosti, ki so sledile evangeliju. Če se take skupnosti prepustijo delovanju Božjega Duha, tudi danes med nami predstavljajo oporišča kulture življenja.

V.: Gospod, prosimo te za tiste, ki so se popolnoma posvetili Tebi. Naj bodo njihove skupnosti zgled uresničene ljubezni za vso Cerkev in vse človeške skupnosti.

P.: Gospod, podeli nam mir, ki ga lahko daš le ti. Naj se veselimo drug drugega. Pomagaj nam odkriti lepoto vsakega človeka in lepoto naše domovine. Podari nam veselje. Daj, da se bomo pogovarjali o darovih in milostih, ki so nam dani.

V.: Jezus, ob tvojem prvem prihodu smo te ljudje zato, ker te nismo mogli stlačiti v predalčke naših predstav, umorili. Bil si moteč, bil si odveč, bil si napaka v sistemu, zato zate ni bilo prostora.

P.: Če ne bomo spoznali Tebe, ne bomo spoznali sebe, ne bomo odkrili lepote in smisla naše domovine. Bodi prisoten med nami. Tudi Ti si del naše domovine. Brez Tebe življenje nima smisla. Brez tebe mati postane mačeha, domovina ječa, življenje pekel in hrana strup.

V.: Božji Sin, prišel si med nas, postal si človek. Vabiš nas, da živimo celovito. Pomembno je tudi naše telo, tudi zemeljske stvari. Pomemben je naš odnos do vsega: do denarja, hrane, počitka, ljubezni, politike, reševanja konfliktov. Pomembno je tudi naše soočanje z jezo, maščevalnostjo in nasiljem.

P.: Bolj kot živimo celovito, bolj se zavedamo svojih resničnih potreb; bolj se zavedamo svoje nemoči, bolj se zavedamo tega, da življenja sami ne moremo (od)rešiti! Našega življenja ne morejo rešiti niti drugi. Če skušamo biti samozadostni in neodvisni, postajamo zasvojeni s samim seboj, s svojim »velikim jazom«; postajamo ujetniki svojih strasti in nagonov.

V.: Bog, pogosto se obnašamo, kot da Ti potrebuješ nas in ne mi Tebe.

P.: Jezus, Ti si pravi Bog in pravi človek. Zviti zapeljivec nas prepričuje, da si le duhoven, brez telesa in brez križa. Resnične krščanske vere ni, če ne pripadamo Cerkvi, krščanskemu občestvu, ki je Tvoje skrivnostno telo.

V.: Potrošništvo je lahko usmerjeno v materialne dobrine, lahko pa je tudi duhovno potrošništvo, ki nas izolira in oddalji od drugih. Ljudje, ki so žejni Boga, postanejo žrtve in sužnji samega sebe.

P.: Tudi v duhovnosti smo lahko zazrti sami vase in se zanašamo le na svoje človeške moči. Namesto da bi stavili Nate, stavimo na določene molitve in obrede, na golo tradicijo in običaje, na poudarjanje in zagovarjanje moralnih norm.

V.: Cerkev ni človeška organizacija, ni klub poštenih ljudi, ki so zaprti sami vase. Resnični kristjan je, kdor v vsakem človeku, (četudi ta ni kristjan, četudi je grešnik, četudi je ubog), vidi brata in prepozna Kristusa. Resničnemu kristjanu ni vseeno, kje spijo reveži.

P.: Zgodovina nas uči, da nas prefinjeni človeški načrti, ki se sklicujejo na visoke cilje in vrednote, lahko pripeljejo do zverinskega nasilja, do pekla na zemlji. V nevarnosti smo, da uničimo sami sebe.

V.: Onesnažena voda, zastrupljena tla in zrak, zastrupljajo tudi nas. Mnoge živalske in rastlinske vrste izumirajo. Kruh oziroma zdrava hrana za nas postaja strup. Tudi strup s katerim uničujemo sami sebe, je Tvoje znamenje. – Razumemo govorico tega znamenja?

P.: Gospod, marsikaj smo o tebi slišali, marsikaj o tebi vemo. Nekaj smo o tebi izvedeli pri verouku, nekaj pri pridigah, nekaj iz knjig in časopisov ter drugih medijev.

V.: Želiš se srečati z nami. Želiš, da smo deležni Tvojega življenja, da živimo v Ljubezni. To je neskončno več od vsega našega znanja in védenja o Tebi.

P.: Ko prejemamo evharistični kruh, sprejemamo Tebe in se v tebe spreminjamo. Ti si v nas in mi smo v Tebi.

V.: Gospod, kako naj živimo, da bo naše življenje rodovitno? Kaj je naše poslanstvo na tem svetu?

P.: Država Slovenija letos dopolnjuje 23 let. – Smo državljani v preteklih 23. letih izpolnili poslanstvo, ki si nam ga zaupal?

V.: Gospod, podeli našim voditeljem sposobnost za dialog. Naj se zavedajo, da je politika vzvišena dejavnost, ki si prizadeva za skupno dobro.

P.: Gospod, daj nam politikov, ki ne bodo skrbeli le za svoj videz v javnosti. Daj nam politikov, ki bodo bolj kot za svojo moč, ugled in všečna dejanja, skrbeli za potek dolgotrajnih procesov, ki nam bodo zagotavljali mir, svobodo, pravičnost in medsebojno sožitje.

V.: Gospod, daj nam voditeljev, ki si bodo resnično prizadevali za spravo in edinost. Naj se ne bojijo soočiti s sovraštvom, konflikti in nasprotji, ki so med nami. Naj ne ostanemo ujetniki sovraštva, izključevanja in maščevanja.

P.: Gospod, Ti blagoslavljaš vse, ki si prizadevajo za mir. Edinost in naša medsebojna povezanost sta nad razdeljenostjo.

V.: Čeprav potujemo proti večni domovini, ljubimo tudi zemeljsko. Ti nam želiš dobro že na tem svetu. Želiš, da živimo v miru in pravičnosti, da že na tem svetu gradimo Božje kraljestvo, da spoštujemo vsakega človeka, tudi najbolj ubogega. Želiš, da postajamo Cerkev za uboge; za tiste, ki so preganjani, za tiste, ki nimajo strehe, hrane, zdravja in upanja.

P.: Gospod, naj naša prva misel ne bo prisvajanje dobrin zase, temveč graditev skupnosti.

V.: Mučenci so bili zate pripravljani umreti. Pomagaj nam, da bomo tudi mi pričevalci Resnice in Lepote.

P.: Izpostavljeni smo raznovrstnemu potrošništvu, različnim drogam in sodobnim oblikam zasvojenosti, zabavam, virtualnemu svetu in manipulacijam. Pogosto izgubljam stik z realnim svetom, pozabljamo nase, na naše bližnje, pa tudi nate, Gospod.

V.: So starši, učitelji, duhovniki in drugi odgovorni ljudje, ki jim je zaupana skrb za vzgojo in izobraževanje otrok in mladih, res vzgojitelji? – Po kakšnih smernicah in koordinatah se ravnaajo v življenju?

P.: Gospod, govoriš nam: »Kdor vidi mene, vidi Očeta« (prim. Jn 6,46). Naj se vedno bolj zavedamo, da vzgajamo s svojim življenjem in zgledom in ne z besedami, teorijami, programi in zapisanimi pastoralnimi načrti.

V.: Znati živeti, pomeni gledati vse kot simbol. Vse, kar vidimo, je samo odsev tega, kar je očem nevidno.

P.: Življenje, ki ga živimo, tudi življenje drugih ljudi v naši domovini, je hvalnica Tebi, ki si Življenje.

V.: Naše besede, naš jezik in naše pesmi so znamenja tvoje večne harmonije, igrivosti in ustvarjalnosti.

P.: Gospod, (na)učí nas, da bomo slišali tvoj glas v burji, v valovanju morja, v vrhovih gora, sredi ravnega polja, v naših oljčnikih in vinogradih, ko se srečujemo z otroki in starci. Daj, da te bomo prepoznali v ubogih. Naj te doživljamo v služenju na odgovornih mestih.

V.: Naj se zavedamo, da si Vladar, Ogenj in Moč. Ne moremo te stlačiti v svoje omejene predstave, ne moremo te dokončno doumeti in razumeti. Velik si, Gospod!

P.: Ko ljubimo, doživljamo Tvojo ljubezen. Ko služimo, doživljamo Tvoje služenje. Ko smo usmiljeni do bližnjih, doživljamo Tvoje usmiljenje. Ko odpuščamo, doživljamo Tvoje odpuščanje. Ko smo ustvarjalni, doživljamo tvojo neskončno modrost in lepoto.

V.: Vabiš nas k medsebojni ljubezni in spoštovanju. Vabiš nas, da vsotopamo v dialog z drugače mislečimi, z ljudmi, ki pripadajo drugim veram, kulturam in političnim prepričanjem. – Še več, vabiš nas, da ljubimo svoje sovražnike (prim. Mt 5,44 in Lk 6,27.35).

P.: Čas in pozornost, ki ju namenimo obiskovanju starejših, sta temeljna pokazatelja našega življenja po Duhu. – Je vzgoja za odnos do starih ljudi prvi korak pri vzgoji otrok in mladih? Vzgajamo otroke v premagovanju egoizma? Tudi tako, da spoštujemo starejše in onemogle?

V.: Če se zapremo v svoje svetove, iz katerih izločimo vse ljudi, ki nam niso všeč, smo ujetniki svojih svetov. Svetovi, narejeni po »človeških željah«, ne omogočajo srečnega in kakovostnega življenja.

P.: Gospod, učiš nas, da je vera kot kvas in sol. Vera vpliva na vse razsežnosti našega življenja. Majhna skupina prvih kristjanov je prekvasila celotno takratno družbo, četudi niso imeli svojih šol, bank in medijev. Prva krščanska skupnost je dala okus življenju, čeprav je bila preganjana.

V.: V preteklosti so nam govorili o neprestanem razvoju, gospodarski rasti, varnosti, naraščanju ekonomskega standarda in življenju brez trpljenja. – Danes nam govorijo, da smo v krizi. – Zakaj smo v krizi? Kakšna je ta kriza?

P.: Celota je večja od posameznega dela. Še več: vsota posameznih delov je večja od njihovega seštevka. – Gospod, odpri nam oči, da bomo videli celoto.

V.: Gospod, naša domovina je tvoj dar. Ni le naš proizvod in dosežek.

Namenjena ni le nam, ki živimo danes, temveč tudi našim zanamcem. Domovina ni izkoriščanje drug drugega, temveč medsebojno obdaranje. Domovina je tudi spoštovanje prednikov in osebne zgodovine.

P.: Četudi bi križ zmanjšali, četudi bi bolezn, nesreče in trpljenje odpravili, četudi bi s pomočjo znanosti in tehnike dosegli, da bi bilo naše življenje polno ugodja in brez bolečin, to ne bi bila rešitev našega največjega vprašanja; to je vprašanja o naši končni usodi.

V.: Gospod, pomagaj nam razumeti življenje. Naj se ne izgublamo v postranskih stvareh. Naj spoznamo, kaj je za nas bistveno in kaj je prvi korak, ki nas vodi v resnično življenje.

P.: »Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce« (prim. Mt 6,21). – Si naš zaklad res Ti, Jezus Kristus?

V.: Temelj novega življenja je naše srečanje s Teboj.

P.: Jasno in odločno si nam povedal, da ne moremo služiti dvema gospodarjema.

V.: Kateremu gospodarju služimo?

P.: Izbiramo poti, ki vodijo v resnično življenje?

V.: Ideje so dragocene in pomembne. A ne zadostujejo. Tudi retorika ne zadostuje. Premalo je reči: »Gospod, Gospod!«

P.: Resničnost je nad idejami. Jezus, Ti si se učlovečil in se naselil med nami. Postal si viden našim očem. Brez udejanjanja Božje besede gradimo hišo na pesku; hišo, ki ne bo mogla kljubovati vetrovom in nalivom.

V.: Se zavedamo, da je naš končni cilj večno življenje, večna domovina, bivanje v nebeškem Jeruzalemu, kjer bomo med seboj vsi bratje in sestre?

P.: V naši domovini, ki je začasna, prepoznavamo večno domovino. Prav zato našo zemeljsko domovino ljubimo in smo zanjo hvaležni. Želimo jo oblikovati v skladu z nebeškim Jeruzalemom, kjer bomo kljub različnosti med seboj vsi bratje in sestre.

V.: Med nami je veliko ljudi, ki so obupani, depresivni in duševno bolni.

P.: Prosimo te za zdravje na duši in na telesu. Prosimo te za zdravo pamet. Daj nam modrost. Naj se veselimo, ko odkrivamo tvojo »večno pamet«.

V.: Smo soodvisni. Osamljenost, zapiranje vase, prepričanje, da vse zmoremo sami in smo neodvisni, nas vodi v bolezni in zasvojenosti.

P.: Če se borimo le za svoj uspeh in kariero, izgubimo stik s Teboj, pa tudi z bližnjimi in seboj. Ko stopamo po poteh »velikega jaza«, je vse drugo bolj pomembno, kot Ti. Gospod, osvobodi nas našega »velikega jaza«?

V.: Preveč časa in pozornosti, ki ju namenjamo gledanju televizije in uporabi interneta oziroma drugim sodobnim sredstvom družbenega obveščanja, škoduje medsebojnim odnosom. – To povzroča trpljenje in stiske, saj smo ustvarjeni za odnose.

P.: Gospod, usmili se nas. Naša pota so vijugasta. Pogosto zaidemo in se ustavljamo. Pogosto smo naveličani, utrujeni in razočarani. Včasih vidimo pred seboj le za en korak, včasih se zvezda, ki nam kaže pot, skrije. Čeprav smo bili pri krstu prerojeni in smo vstopili v novo življenje, se spreobračamo in dozorevamo celo življenje.

V.: Kako dobro in kakovostno ter prav živeti? Kako živeti v skladu z Božjo voljo? Kaj je »novo življenje«?

P.: Pri evharistiji smo že deležni večne gostije. Že tu na zemlji smo lahko med seboj bratje in sestre tako, da se ljubimo, si odpuščamo ter premagujemo naše spore in razdeljenosti.

V.: Četudi bo nekoč konec sveta, konec našega planeta in našega sončnega sistema, četudi bodo uničeni prostori, v katerih živimo, bo ostal čas, ostala bo večnost. Ne bomo prenehali bivati. Naj živimo iz prihodnosti!

P.: Gospod, daj nam razumeti, da je čas pomembnejši od prostora! Naj nam naša država in naš narod ne postaneta malika. Daj nam pravo ljubezen do naših polj, gora in morja, do naših rek in jezer, do naših mest in vasi. Tu smo le romarji. Naša domovina je veliko več, naša domovina smo tudi mi; je to, kar nosimo v svojih srcih.

V.: Naj bomo podobni Abrahamu, ki je zapustil svojo deželo, rodbino in hišo svojega očeta ter šel v deželo, ki si mu jo pokazal Ti, Gospod.

P.: Izvoljeno ljudstvo je zaradi nezvestobe Tebi doletela kazen suženjstva. Toda tudi tam, v tujih deželah, si bil Ti z njimi.

V.: Naj nas minljivost življenja, stvari, bogastva, preteklih navad in običajev, pa tudi smrt bližnjih, ne žalosti pretirano.

P.: Veselimo se, da naši rajni živijo v Gospodu. Tudi oni so člani naše domovine.

V.: Gospod, k ljubezni do kogar koli nas ne moreš (pri)siliti. – Želiš našo svobodo. Tudi ti si svoboden. Ne dovoliš, da bi te vklenili. Tvoje-ga delovanja ne moremo omejiti, ne moremo te cenzurirati. Sporočaš nam, da naše človeške misli niso Tvoje misli, da naša pota niso Tvoja pota. Tvoj Duh veje, kjer hoče.

P.: Gospod, naj prepoznavamo Tvoje delovanje med nami. Obilno deluj v naši domovini.

V.: Marija, ti si votlino za živali spremenila v bivališče za Boga. Izprosi nam, da bo naša domovina postala kot mati, ki vse otroke sprejema in povezuje v eno družino.

P.: Marija, učiš nas, da ponižnost in nežnost nista lastnosti šibkih, temveč močnih.

V.: Nevidno Božje Srce, vodi svet!

Bogdan Vidmar

IV. Posvetitev Mariji

Posvetilna molitev zavzema vsa področja človekovega življenja. Molimo jo v želji, da bi Marija res spremljala naše življenje in da bi se mi tega zavedali:

Presveta Devica Marija!

**Ti si Jezusova mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križev trpela.**

**Ti si tudi naša mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.**

**Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.
Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivale duhovne vrednote.**

**Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.**

**Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.**

**Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.**

**Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj.**

Amen.

Molitev za domovino

Nebeški Oče, postavil si nas v to lepo domovino, da bi izpolnili svoje poslanstvo in bili odprti za življenje. Vendar nas mnoge sile odvrčajo od tega; prevečkrat iščemo sebične koristi in pozabljamo na druge. Zato Te prosimo za dar skesanosti in spreobrnjenja. Naj Tvoj Duh zaveje nad možmi in ženami, ki nas vodijo, da bodo delovali za pravičnost in razvoj domovine, nam državljanom pa pomagaj, da bomo odgovorni na svojem mestu in da se bomo kljub razlikam veselili drug drugega. Pomagaj nam podpirati mlade, biti blizu družinam in ostarelim ljudem. Nauči nas prisluhnuti vsem, ki trpijo. Na priprošnjo nebeške matere Marije se nas usmili, molitev in post naj bosta naša zaveza s Teboj. Prosimo Te, podeli nam blagoslov za naše osebno in skupno življenje.

Amen.

